

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ( πέμπτο τμήμα )  
της 30ής Ιανουαρίου 1992 \*

Στην υπόθεση T-25/90,

**Richard Schönherr**, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, κάτοικος Βρυξελλών, Βελγίου, εκπροσωπούμενος από τους Marcel Slusny και Olivier Slusny, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγων,

κατά

**Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης αρχικά από τον Detlef Brüggemann, νομικό σύμβουλο, κατόπιν από τον Moisés Bermejo Garde, επικουρούμενο από τον Jean-François Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 259/89 Α του Προέδρου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 1989, περί προαγωγής του Giovanni Di Carlo σε θέση κύριου μεταφραστή,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ( πέμπτο τμήμα ),

συγκείμενο από τους C. P. Briët, Πρόεδρο, H. Kirschner και J. Biancarelli, δικαστές,  
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη του την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικα-  
σίας της 12ης Ιουλίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

**Το ιστορικό της προσφυγής**

- 1 Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ( στο εξής: ΟΚΕ ), προσελήφθη στις 15 Μαΐου 1979 ως επικουρικός υπάλληλος. Από την 1η Μαΐου 1980 έγινε έκτακτος υπάλληλος. Ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος την 1η Φεβρουαρίου 1981 και μονιμοποιήθηκε την 1η Νοεμβρίου 1981 στον βαθμό LA 7. Την 1η Οκτωβρίου 1984 προήχθη στον βαθμό LA 6.
- 2 Στις 25 Μαΐου 1989 δημοσίευσε η ΟΚΕ την ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89, η οποία αφορούσε τη θέση κύριου μεταφραστή ( LA 5/4 ) στη γενική διεύθυνση, διεύθυνση Ε « μετάφραση, τμήμα γερμανικής γλώσσας ». Μετά τη δημοσίευση αυτής της ανακοινώσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως υποβλήθηκαν τρεις υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και του προσφεύγοντος.
- 3 Η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές εξέδωσε στις 12 Ιουνίου 1989 γνωμοδότηση σχετικά με τις προαγωγές σε ανώτερη σταδιοδρομία για τις περιόδους 1988 και 1989, με την οποία πρότεινε ομοφώνως την προαγωγή του Thomson και κατά πλειοψηφία και κατά σειρά τους Schönheff και Vingborg ( ex aequo ), καθώς και τον Αναστασιάδη και τη Weiler ( ex aequo ).

- 4 Ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ έστειλε στις 28 Ιουνίου 1989 στον διευθυντή της διευθύνσεως E, Vermeylen, υπηρεσιακό σημείωμα με αντικείμενο την πλήρωση της κενής θέσεως 10/89, στο οποίο αναγράφονταν τα ονόματα των υπαλλήλων που είχαν υποβάλει αίτηση προαγωγής· παρακαλούσε δε τον Vermeylen να του γνωρίσει με ποιον από τους υπαλλήλους αυτούς μπορούσε να πληρωθεί η κενή θέση.
- 5 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 7ης Ιουλίου 1989 ο Vermeylen γνώρισε στον Γενικό Γραμματέα της ΟΚΕ ότι συνιστούσε τον Di Carlo και ότι τη γνώμη του συμμεριζόταν και ο οικείος άμεσος προϊστάμενος.
- 6 Ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ συμπλήρωσε την 1η Αυγούστου 1989 το πλαίσιο που βρίσκεται στο κάτω μέρος του προαναφερθέντος σημειώματος της 28ης Ιουνίου 1989 και το οποίο επιφυλάσσεται για την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ( στο εξής: ΑΔΑ ) περί πλήρωσεως της κενής θέσεως, θέτοντας στο πλαίσιο αυτό το όνομα του Di Carlo και από κάτω την υπογραφή του. Την ίδια ημέρα, με την απόφαση 259/89 Α του Προέδρου της ΟΚΕ, προήχθη ο Di Carlo στον βαθμό LA 5 από 1ης Ιουλίου 1989. Με έγγραφο της ίδιας επίσης ημέρας πληροφόρησε ο Πρόεδρος της ΟΚΕ τον προσφεύγοντα ότι η υποψηφιότητά του δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή.
- 7 Με επιστολή της 26ης Οκτωβρίου 1989, την οποία έστειλε στον Γενικό Γραμματέα της ΟΚΕ, ο προσφεύγων άσκησε διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ( στο εξής: ΚΥΚ ), που στρεφόταν κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως 259/89 Α του Προέδρου της ΟΚΕ. Με υπηρεσιακό σημείωμα της 12ης Φεβρουαρίου 1990, το οποίο παρελήφθη από τον προσφεύγοντα στις 15 Φεβρουαρίου 1990, ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ απέρριψε τη διοικητική του ένσταση.

#### **Διαδικασία**

- 8 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαΐου 1990 ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 9 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.
- 10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας. Κάλεσε εξάλλου την καθής να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα, μεταξύ των οποίων ολόκληρο τον φάκελο βάσει του οποίου έλαβε η ΑΔΑ την απόφασή της. Ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό κατέθεσε η ΟΚΕ το υπηρεσιακό σημείωμα που απηύθυνε στις 28 Ιουνίου 1989 ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ στον διευθυντή της διευθύνσεως Ε, που αναφέρθηκε πιο πάνω. Το Πρωτοδικείο ζήτησε επίσης από την ΟΚΕ να απαντήσει εγγράφως σε ορισμένα ερωτήματα που αφορούσαν την επίδραση που μπορούσε να έχει το υπηρεσιακό σημείωμα της 7ης Ιουλίου 1989 του διευθυντή της διευθύνσεως Ε στον Γενικό Γραμματέα της ΟΚΕ.
- 11 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 12 Ιουλίου 1991 και ο Πρόεδρος κήρυξε το πέρας αυτής μετά τη λήξη της συνεδριάσεως.

#### **Αιτήματα των διαδίκων**

- 12 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- « 1) να ακυρώσει την προαγωγή του Di Carlo στη θέση του κύριου μεταφραστή, θέση η οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως 259/89 Α του Προέδρου της ΟΚΕ·

Επικουρικά:

- 2) να υποχρεώσει την αντίδικο να προσκομίσει:

α) το υπηρεσιακό σημείωμα του διευθυντή της διευθύνσεως Ε, της 14ης Μαρτίου 1989, που αφορούσε τις υποψηφιότητες που υποβλήθηκαν κατόπιν της ανακοινώσεως υπάρξεως κενής θέσεως 4/89·

β) τη γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές της 12ης Ιουνίου 1989·

γ) όλα τα έγγραφα, ιδίως δε τον κανονισμό της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές, τα οποία, κατά τρόπο γενικό, αποτέλεσαν το έρεισμα και την αιτιολογία της γνωμοδότησεως της εν λόγω επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές της 12ης Ιουνίου 1989·

δ) το υπηρεσιακό σημείωμα του διευθυντή της διεύθυνσεως Ε προς τον Γενικό Γραμματέα της 7ης Ιουλίου 1989·

3) να καταδικάσει την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα ».

13 Με το δικόγραφο απαντήσεώς του ο προσφεύγων ζήτησε από το Πρωτοδικείο να καλέσει την αντίδικο να προσκομίσει και τον φάκελο της επιτροπής προαγωγών που αφορά την ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89, ιδίως δε τα πρακτικά που κατήρτισε η εν λόγω επιτροπή.

14 Η ΟΚΕ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

2) να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

15 Ο προσφεύγων προέβαλε επτά λόγους για να στηρίξει τα αιτήματα της προσφυγής του. Με τον πρώτο λόγο ισχυρίζεται ότι η απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1990, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική του ένσταση, δεν προέρχεται από την αρμόδια ΑΔΑ. Με τον δεύτερο λόγο ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ δεν έλαβε υπόψη της τη γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές. Ο τρίτος λόγος αναφέρεται στο γεγονός ότι ο διευθυντής της διεύθυνσεως Ε απήθυνε στον Γενικό

Γραμματέα της ΟΚΕ, στις 7 Ιουλίου 1989, υπηρεσιακό σημείωμα με το οποίο πρότεινε την προαγωγή του Di Carlo, χωρίς όμως να έχει γνωστοποιηθεί το σημείωμα αυτό στην επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές, η οποία θα μπορούσε έτσι να εκφράσει τη γνώμη της επί της προτάσεως αυτής. Ο τέταρτος λόγος αναφέρεται στο γεγονός ότι η ακρίβεια της βεβαίωσης που περιλαμβάνεται στο υπηρεσιακό αυτό σημείωμα του διευθυντή της διευθύνσεως Ε, κατά την οποία τη γνώμη του συμμεριζόταν και ο άμεσος προϊστάμενος του προσφεύγοντος, δεν αποδείχθηκε και ότι περαιτέρω η βεβαίωση αυτή ήταν ικανή να επηρεάσει κατά τρόπο αποφασιστικό την απόφαση της ΑΔΑ. Με τον πέμπτο λόγο ο προσφεύγων επικαλείται αντίφαση μεταξύ αφενός μεν της αναφοράς, η οποία γίνεται στο προαναφερθέν υπηρεσιακό σημείωμα της 7ης Ιουλίου 1989, στη σύμφωνη γνώμη του αμέσου προϊσταμένου του, αφετέρου δε μιας δηλώσεως του τελευταίου προς τον προσφεύγοντα. Με τον έκτο λόγο ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε συγκριτική έρευνα των προσόντων των υπαλλήλων που ήταν υποψήφιοι. Τέλος, με τον έβδομο λόγο ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ δεν εξακρίβωσε αν οι υποψήφιοι πληρούσαν τα τυπικά προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89.

### Επί της ουσίας

*Επί του δευτέρου, έκτου και εβδόμου λόγου και επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως*

- 16 Ο προσφεύγων υποστηρίζει με τον δεύτερο λόγο ότι η ΑΔΑ δεν έλαβε υπόψη της τη γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές της 12ης Ιουνίου 1989, με την οποία προτεινόταν ομοφώνως η προαγωγή του Thomson και κατά πλειοψηφία και κατά σειρά η προαγωγή των Schönheer και Vingborg ( ex aequo ), καθώς και του Αναστασιάδη και της Weiler ( ex aequo ). Με τον έκτο λόγο προβάλλει ο προσφεύγων ότι η ΟΚΕ δεν τήρησε τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Σχετικά προβάλλει ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι η ΑΔΑ προέβη σε συγκριτική έρευνα των προσόντων των υπαλλήλων και παρατηρεί ότι έχει μεγαλύτερη ηλικία και αρχαιότητα στην υπηρεσία και στον βαθμό από εκείνη του Di Carlo. Εξάλλου, ο προσφεύγων τονίζει ότι μεταφράζει από τέσσερις γλώσσες προς τα γερμανικά, ότι έχει τραπεζική εκπαίδευση, ότι έχει κρατικό δίπλωμα διερμηνέα και ειδικού μεταφραστή και ότι έχει ολοκληρώσει σπουδές οικονομικών επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας. Με τον έβδομο λόγο ο προσφεύγων διατείνεται ότι η ΑΔΑ δεν εξακρίβωσε αν οι υποψήφιοι διέθεταν τα τυπικά προσόντα που απαιτεί η ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89.
- 17 Απαντώντας στον δεύτερο λόγο που προβάλλει ο προσφεύγων, η ΟΚΕ αντιτάσσει ότι ο ΚΥΚ δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση τηρήσεως συμβουλευτικής διαδικασίας σε

θέματα προαγωγών. Η απόφαση θεσπίσεως τέτοιας διαδικασίας είναι προαιρετική. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι στην περίπτωση που η ΑΔΑ αποφασίζει να μην ακολουθήσει τη γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές, δεν έχει καμιά υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως των αποφάσεων περί προαγωγών και ότι οι αποφάσεις αυτές, όπως οι αποφάσεις σχετικά με την τοποθέτηση υπαλλήλου σε νέα θέση, δεν χρειάζονται αιτιολογία. Η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι η ΑΔΑ διαθέτει στο σημείο αυτό διακριτική εξουσία. Όσον αφορά τον έκτο λόγο, η ΟΚΕ εκτιμά ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των ισχυρισμών του. Η ΟΚΕ υποστηρίζει εξάλλου ότι η ΑΔΑ διαθέτει διακριτική εξουσία κατά την εκτίμηση των ικανοτήτων των υποψηφίων. Απαντώντας δε στον έβδομο λόγο, η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο στο οποίο να μπορεί να στηριχθεί ο λόγος αυτός.

- 18 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι οι τρεις αυτοί λόγοι αναφέρονται ουσιαστικά σε παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και κατά συνέπεια θεωρεί σκόπιμο να τους εξετάσει μαζί, σε συνδυασμό με την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι υποχρεούται να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως αν η ΟΚΕ πληροί την υποχρέωση που υπέχει να αιτιολογεί την απόφασή της (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463, σκέψη 38).
- 19 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και των εκθέσεων που καταρτίστηκαν γι' αυτούς.
- 20 Για την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας καθώς και των προσόντων που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της αποφάσεως προαγωγής που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή στο πεδίο αυτό πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν, ενόψει των μεθόδων και των μέσων βάσει των οποίων η διοίκηση οδηγήθηκε στην εκτίμησή της, κινήθηκε μέσα σε όρια που δεν είναι επιδεικτικά αμφισβητήσεως και δεν έκαμε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο (βλ. ιδίως την απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Δεκεμβρίου 1981, 280/80, Bakke-d'Alroya κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2887, σκέψη 10).

- 21 Μολονότι η ΑΔΑ δεν υποχρεούται, κατά το γράμμα του άρθρου 45 του ΚΥΚ, να αιτιολογεί τις αποφάσεις προαγωγών, ιδίως σε σχέση με τους μη προαχθέντες υποψηφίους (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1972, 90/71, Benardi κατά Κοινοβουλίου, Rec. 1972, σ. 603· της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Rec. 1974, σ. 1099· της 12ης Φεβρουαρίου 1987, 233/75, Bonino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 739 και της 16ης Δεκεμβρίου 1987, 111/86, Delauche κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5345), οφείλει πάντως, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, να αιτιολογεί τις αποφάσεις που απορρίπτουν διοικητικές ενστάσεις με τις οποίες αμφισβητούνται οι προαγωγές. Εφόσον όμως οι προαγωγές γίνονται, κατά το γράμμα του άρθρου 45 του ΚΥΚ, « με επιλογή », η αιτιολογία πρέπει να αναφέρεται μόνο στην ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες ο ΚΥΚ εξαρτά το σύννομο της προαγωγής. Αυτό δεν σημαίνει επομένως ότι το οικείο όργανο πρέπει να εκθέτει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο έκρινε ότι ο υποψήφιος που προήχθη πληρούσε τις προϋποθέσεις της ανακοινώσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi, σκέψεις 13 και 14, προαναφερθείσα, και της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 151/80, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 3161, σκέψη 13).
- 22 Αυτή η υποχρέωση αιτιολογήσεως, τουλάχιστον στο στάδιο της αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται η διοικητική ένσταση, μιας αμφισβητούμενης αποφάσεως προαγωγής έχει ως σκοπό να επιτρέψει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο του επί της νομιμότητας της αποφάσεως προαγωγής και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή ένδειξη για να γνωρίζει αν η απόφαση αυτή είναι θεμελιωμένη ή αν πάσχει ελάττωμα που να επιτρέπει την αμφισβήτηση της νομιμότητάς της. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί επομένως ουσιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, από την οποία δεν επιτρέπεται παρέκκλιση παρά μόνο για λόγους επιτακτικούς (βλ., ως τελευταία σχετική απόφαση, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1991, T-1/90, Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-143, σκέψη 73, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 26).
- 23 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει στην προκειμένη υπόθεση ότι στο έγγραφο της 1ης Αυγούστου 1989, με το οποίο πληροφορούσε ο Πρόεδρος της ΟΚΕ τον προσφεύγοντα ότι η υποψηφιότητά του δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή, δεν υπάρχει καμιά αιτιολογία, ενώ το υπηρεσιακό σημείωμα της 12ης Φεβρουαρίου 1990, με το οποίο απέρριψε ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος περιλαμβάνει μόνο μια γενική βεβαίωση ότι όλες οι υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και του προσφεύγοντος, οι οποίες υποβλήθηκαν μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89, αποτέλεσαν αντικείμενο εμπειριστατωμένων συγκριτικής έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 45 του ΚΥΚ και ότι η ΑΔΑ αποφάσισε τότε ότι δεν μπορούσε να ακολουθήσει τη μη δεσμευτική γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές και προτίμησε ένα συνάδελφο του προσφεύγοντος, τον οποίο έκρινε ως τον πλέον άξιο για να προαχθεί στην κενή θέση. Ούτε και αυτό το υπηρεσιακό σημείωμα περιλαμβάνει επομένως οποιαδήποτε αιτιολογία σχετικά με τον προσφεύγοντα.



- 24 'Όταν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο εκπρόσωπος της ΟΚΕ ρωτήθηκε για τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη η συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που είχαν σειρά προαγωγής καθώς και για τις εκθέσεις που είχαν συνταχθεί γι' αυτούς, ανέφερε αφενός μεν ότι η ΑΔΑ στήριξε την απόφασή της στο σύνολο των στοιχείων που διέθετε η διοίκηση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι εκθέσεις κρίσεως των υποψηφίων, αφετέρου δε ότι η ΑΔΑ ζήτησε από τον Vermeulen να προβεί σε συγκριτική ανάλυση των διαφόρων εκθέσεων κρίσεως των υποψηφίων. Ο Vermeulen όμως εξέφερε στον Γενικό Γραμματέα μόνο τα συμπεράσματά του χωρίς να προβεί σε λεπτομερή, εμπειριστατωμένη και συγκριτική ανάλυση των εκθέσεων κρίσεως και κατά συνέπεια οι εκθέσεις αυτές ήταν τα μοναδικά γραπτά στοιχεία που υπήρχαν στον φάκελο επί του οποίου στηρίχθηκε η ΑΔΑ. Υπογραμμίζοντας ότι η ΟΚΕ αποτελεί μετρίου μεγέθους όργανο με « μονοπρόσωπη ΑΔΑ », σύμφωνα με αυτόν τούτο τον όρο που χρησιμοποίησε η ΟΚΕ, η οποία είναι σε θέση να λαμβάνει τις αποφάσεις της χωρίς άχρηστη τυπολατρεία, ο εκπρόσωπος της ΟΚΕ προσέθεσε ότι πριν λάβει η ΑΔΑ την απόφασή της είχε συλλέξει γνώμες, είχε πολλές συζητήσεις και είχε συμβουλευθεί τον αρμόδιο διευθυντή.
- 25 Πρέπει να υπομνηστεί ότι ναι μεν η ΑΔΑ διαθέτει στα θέματα των προαγωγών ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η άσκηση όμως αυτής της εξουσίας προϋποθέτει προσεκτική έρευνα των φακέλων, οι οποίοι πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συγκριτικής έρευνας. Ενόψει όμως μιας δέσμης επαρκώς συγκλινουσών ενδείξεων οι οποίες ενισχύουν την επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος σχετικά με την έλλειψη πραγματικής συγκριτικής έρευνας των υποψηφιοτήτων, το καθού η προσφυγή όργανο είναι εκείνο που βαρύνεται με την απόδειξη, βάσει αντικειμενικών στοιχείων ικανών να αποτελέσουν αντικείμενο δικαστικού ελέγχου, ότι τήρησε τις εγγυήσεις που παρέχει το άρθρο 45 του ΚΥΚ στους υπαλλήλους που έχουν σειρά προαγωγής και ότι προέβη σε τέτοια συγκριτική έρευνα.
- 26 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, αφενός μεν τα πραγματικά στοιχεία που προσκόμισε το καθού, αφετέρου δε μόνη η διαβεβαίωση που διατυπώνεται κατά τρόπο αμιγώς αφηρημένο και όχι θεμελιωμένο σε κάποιο έγγραφο που βρίσκεται στον υποβληθέντα στο Πρωτοδικείο φάκελο και σύμφωνα με την οποία ο φάκελος που αφορά την ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89 επέτρεψε στην ΑΔΑ να συγκρίνει τα προσόντα των υποψηφίων και ότι προέβη πράγματι σ' αυτή την έρευνα, δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκή για να αποδειχθεί ότι η ΑΔΑ προέβη πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση σε συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων.

- 27 'Όσον αφορά τον πίνακα που κατήρτισε η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές στις 12 Ιουνίου 1989, σύμφωνα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 2903/81 Α της ΟΚΕ, της 1ης Δεκεμβρίου 1981, περί της συνθέσεως και των αρμοδιοτήτων της επιτροπής προαγωγών, το Πρωτοδικείο επισημαίνει αφενός μεν ότι το άρθρο 5 της αποφάσεως αυτής αξιώνει από την ΑΔΑ να προβαίνει στις προαγωγές αφού λάβει γνώση αυτού του πίνακα, αφετέρου δε ότι όταν ένα όργανο ιδρύει στους κόλπους του συμβουλευτική επιτροπή που δεν προβλέπεται από τον ΚΥΚ, για να έχει, κατά την προαγωγή σε ορισμένες θέσεις, μια γνωμοδότηση για τις ικανότητες των υποψηφίων ενόψει των απαιτούμενων προσόντων, το μέτρο αυτό αποβλέπει στο να εξασφαλίσει στο όργανο αυτό, υπό την ιδιότητα της ΑΔΑ, καλύτερη βάση για τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων, την οποία απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ ( βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1987, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 3259, σκέψη 16 ).
- 28 Παρέπεται ότι ο πίνακας που συντάσσει η επιτροπή προαγωγών πρέπει να αποτελείσει ένα από τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζει το όργανο τη δική του εκτίμηση για τους υποψηφίους και ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η ΑΔΑ ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη της τον πίνακα που κατήρτισε η επιτροπή προαγωγών, ακόμη και αν έκρινε ότι έπρεπε να αποστεί απ' αυτόν. Η λήψη άλλωστε υπόψη του πίνακα αυτού ενείχε ιδιάζουσα σπουδαιότητα, κατά το μέτρο που η επιτροπή είχε προτείνει με τη γνωμοδότησή της ομοφώνως την προαγωγή του Tomson, κατά πλειοψηφία δε και κατά σειρά την προαγωγή των Schönherr και Vingborg ( ex aequo ) καθώς και του Αναστασιάδη και της Weiler ( ex aequo ).
- 29 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ούτε η απόφαση 259/89 Α του Προέδρου της ΟΚΕ περί προαγωγής του Di Carlo ούτε το έγγραφο του ίδιου Προέδρου που πληροφορούσε τον προσφεύγοντα ότι η υποψηφιότητά του δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή ούτε τέλος το υπηρεσιακό σημείωμα της 12ης Φεβρουαρίου 1990 του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ με το οποίο απερρίφθη η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος αναφέρουν ότι ελήφθη υπόψη η γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για προαγωγές. Εξάλλου, ο φάκελος που υποβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατόπιν αιτήσεώς του, δεν επιτρέπει την απόδειξη ότι η ΑΔΑ ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή της να λάβει υπόψη της τη γνωμοδότηση αυτή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο καταλήγει στο ότι δεν αποδεικνύεται ότι ελήφθη υπόψη αυτή η γνωμοδότηση και ότι η προσβαλλομένη απόφαση στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας, ενώ η αιτιολογία αυτή ήταν ιδιαίτερως αναγκαία στην προκειμένη περίπτωση αφού η ΑΔΑ έκρινε ότι έπρεπε να αποστεί πλήρως από τις προτάσεις που περιλαμβάνει η γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως.

- 30 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει επιπλέον ότι, όπως παραδέχθηκε ο εκπρόσωπος της ΟΚΕ κατά τη συνεδρίαση, η ΟΚΕ δεν προσκόμισε, όπως είχε ρητά κληθεί από το Πρωτοδικείο, όλο τον φάκελο βάσει του οποίου η ΑΔΑ έλαβε την προσβαλλομένη απόφαση. Με το να μην ανταποκριθεί στην πρόσκληση αυτή, η ΟΚΕ παρέβη την υποχρέωση που υπέχει έναντι του κοινοτικού δικαστή, εφόσον δεν κατέστησε το Πρωτοδικείο ικανό να ασκήσει πλήρως τον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 31 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση όπου ο προσφεύγων υπέβαλε ακριβείς και τεκμηριωμένους ισχυρισμούς, όπου το καθού η προσφυγή όργανο παρέλειψε την υποχρέωσή του να προσκομίσει τον φάκελο ενόψει του οποίου απεφάνθη, όπου ο δικαστής δεν μπορεί να εκτιμήσει αν πράγματι η ΑΔΑ, δηλαδή ο Πρόεδρος, είναι εκείνος που πράγματι άσκησε τις αρμοδιότητές του, όπου αν, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, μια αναρμόδια αρχή, δηλαδή ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ, προέβη εκ πρώτης όψεως στην επίδικη προαγωγή και όπου δεν εστάλη στον προσφεύγοντα καμιά αιτιολογημένη απόφαση εις απάντηση της διοικητικής του ενστάσεως, ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων για να στηρίξει την προσφυγή του ούτε να διαταχθεί η διεξαγωγή των αποδείξεων που εξήτησε.

### Επί των δικαστικών εξόδων

- 32 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικησαντος διαδίκου. Εφόσον ηττήθηκε η ΟΚΕ, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 259/89 Α του Προέδρου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 1989, περί προαγωγής του Giovanni Di Carlo σε θέση κύριου μεταφραστή κατόπιν της ανακοινώσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως 10/89.

**2) Καταδικάζει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

**Briët**

**Kirschner**

**Biancarelli**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιανουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

**H. Jung**

Ο Πρόεδρος

**C. P. Briët**